



Energistyrelsen

Høringsnotat

Høringsnotat vedr. ændring af energiplysningsbekendtgørelsen, ny cost-benefit-analysebekendtgørelse samt ny kontraktbekendtgørelse

Udkast til ændring af bekendtgørelse om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser overfor slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v. (energiplysningsbekendtgørelsen), ny bekendtgørelse om udarbejdelse og godkendelse af cost-benefit-analyser for industrianlæg, servicefaciliteter og datacentre (cost-benefit-analysebekendtgørelsen) og ny bekendtgørelse om grundlæggende kontraktmæssige rettigheder på varme- og køleområdet (kontraktbekendtgørelsen) har i perioden fra den 26. juni 2025 til den 21. august 2025 (56 dage) været sendt i offentlig høring hos en række myndigheder, organisationer mv. Udkastet til bekendtgørelserne blev endvidere sendt til Klima-, Energi- og Forsyningsudvalgets orientering den 26. juni 2025 i forbindelse med høringsstart, og herudover blev udkastet til bekendtgørelsesændringerne offentliggjort på Høringsportalen den 26. juni 2025.

Der er modtaget i alt 18 hørings svar i høringsperioden.

Følgende 13 høringsparter har fremsendt bemærkninger i forbindelse med høringen:

- Dansk Erhverv
- Dansk Industri
- Dansk Fjernvarme
- Datacenter Industrien
- Forbrugerombudsmanden
- Forbrugerrådet Tænk
- Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI)
- Forsyningstilsynet
- HOFOR
- KL
- Ringkøbing-Skjern Kommune
- SYNERGI
- TEKNIQ

Følgende 5 høringsparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til udkastet til bekendtgørelserne:

- Arbejdstilsynet
- Byggeskadebogen
- Dansk Arbejdsgiverforening
- Erhvervsflyvningens Sammenslutning
- Københavns Kommunes Teknik- og Miljøforvaltning

Center

Grøn Forsyning

Kontor

VAF – Varme og Affald

Dato

3. oktober 2025

J nr. 2025 - 409

Energistyrelsen

Carsten Niebuhrs Gade 43
1577 København V

T: +45 3392 6700
E: ens@ens.dk

www.ens.dk



I det følgende gengives de væsentligste punkter i de indkomne høringssvar efterfulgt af Energistyrelsens bemærkninger til hvert punkt. Bemærkningerne fra Energistyrelsen er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om høringssvarenes indhold henvises til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

I nedenstående omtales også ændringer, som er foretaget på Energistyrelsens egen foranledning. Herudover er der foretaget ændringer i bekendtgørelserne af sproglig, redaktionel og lovteknisk karakter.

Som udgangspunkt er bemærkninger i høringssvar, som ikke angår indeværende bekendtgørelser, ikke behandlet i dette høringsnotat.

Energistyrelsen bemærker endvidere, at paragrafreferencerne i nærværende høringsnotat er møntet mod høringsversionerne af bekendtgørelserne, og at der kan være sket ændringer i paragrafnumrene i de endelige bekendtgørelser. Det anbefales derfor, at høringsnotatet læses i sammenhæng med både høringsversionerne og de endelige bekendtgørelser.

Energistyrelsen bemærker, at Europa-Kommissionen har udarbejdet en henstilling til Energieffektivitetsdirektivets artikel 26, hvori bl.a. en forklaring af effektivitetsplaner og cost-benefit-analyser fremgår. Se herfor Europa-Kommissionens henstilling (EU) 2024/2395 af 2. september 2024 om retningslinjer for fortolkningen af artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 for så vidt angår varme- og køleforsyning (henstillingen). Henstillingen kan findes på følgende link: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=OJ%3AL_202402395.

Energistyrelsen håber, at henstillingen kan bidrage til høringsparternes forståelse af de nye krav.



Indholdsfortegnelse

1. Energioplysningsbekendtgørelsen	5
1.1. Generelle bemærkninger til bekendtgørelsen.....	5
1.2. Tiltagene i effektivitetsplanerne	6
1.3. Proces for godkendelse af effektivitetsplanerne hos kommunerne	7
1.4. Tilsyn med fjernvarme- og fjernkølingsselskabernes overholdelse af krav om effektivitetsplaner	7
2. Ny cost-benefit-analysebekendtgørelse	9
2.1. Generelle bemærkninger til bekendtgørelsen.....	9
2.2. Anvendelsesområde og undtagelsesmulighed for cost-benefit-analyser	12
2.3. Dispensationsmulighed for at skulle udnytte overskudsvarmen.....	14
2.4. Energistyrelsens godkendelse af cost-benefit-analyser og samspillet med kommunalbestyrelsens godkendelse af projektforslag	15
2.6. Energistyrelsens offentliggørelse af data om cost-benefit-analyser	19
2.7. Teknologineutralitet i krav til varme- og køleløsninger	19
2.8. Vejledning til udarbejdelse af cost-benefit-analyse (bilag 1)	20
2.9. Økonomisk og teknisk gennemførlighed.....	21
2.10. Krav til eksisterende anlæg.....	22
3. Ny kontraktbekendtgørelse.....	24
3.1. Generelle bemærkninger til bekendtgørelsen.....	24
3.2. Bekendtgørelsens anvendelsesområde og definitioner.....	25
3.3. Hvilke oplysninger der skal fremgå af kontrakten	26
3.4. Formkrav	28
3.5. Oplysningsforpligtelser forud for aftaleindgåelse.....	29
3.6. Tilgængelighedskrav	29
3.7. Resumé af de vigtigste kontraktbetingelser	30
3.8. Bindingsperiode, opsigelsesvarsel og forbundne omkostninger	30



3.9. Urimelige og vildledende salgsmetoder	31
3.10. Varslingsregler	31
3.11. Skærpet varslingsfrist ved væsentlige prisstigninger på varmeområdet	33
3.12. Slutbrugernes rettigheder	34
3.13. Klagebehandling og service af god standard.....	35
3.14. Håndhævelse af forbrugerbeskyttelsesforanstaltningerne	36
3.15. Ikrafttrædelsesdato og mulighed for overgangsordning	37



1. Energioplysningsbekendtgørelsen

1.1. Generelle bemærkninger til bekendtgørelsen

Dansk Fjernvarme anfører, at der i energioplysningsbekendtgørelsen fastsættes flere oplysningskrav til fjernvarmeselskaberne, som i varierende grad overlapper hinanden, og som med fordel kan gentænkes og forenkles. **Dansk Fjernvarme** anmoder Energistyrelsen om at overveje mulighederne for at forenkle kravene i bekendtgørelsen med henblik på at reducere selskabernes administrative byrder. Der peges konkret på krav om grønne omstillingsplaner, energieffektivitetsplaner, rangeringsmodel og fjernvarmedeklarationer.

Dansk Fjernvarme henviser til det høringssvar, som de har fremsendt til ændringen af projekt- og kølebekendtgørelsen, og anmoder om, at der kommer en afklaring på hvilke brændsler, der er omfattet af begrænsningerne i §§ 7 og 8 i projektbekendtgørelsen. **Dansk Fjernvarme** bemærker, at det har relation til kravet om udarbejdelse af energieffektivitetsplaner i energioplysningsbekendtgørelsen.

Dansk Fjernvarme bemærker desuden, at de nye bestemmelser om energieffektiviseringsplaner ikke er afspejlet i energioplysningsbekendtgørelsens § 1, der afgrænser bekendtgørelsens anvendelsesområde.

Energistylens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at Dansk Fjernvarme henviser til flere oplysningskrav, som har ophav i politiske aftaler. Energistyrelsen bemærker i den forbindelse, at den forestående ændring af energioplysningsbekendtgørelsen alene har til formål at implementere de nye krav i EU's omarbejdede energieffektivitetsdirektiv (EED). Energistyrelsen tager til efterretning, at Dansk Fjernvarme ønsker, at der ses nærmere på den samlede administrative byrde, som fjernvarmeselskaberne er pålagt i medfør af bekendtgørelsen. Energistyrelsen kan oplyse, at styrelsen har haft en ambition om, at de fjernvarmeselskaber, der skal udarbejde en effektivitetsplan efter de nye regler, bebyrdes mindst muligt. Det er derfor, som Dansk Fjernvarme også selv pointerer, fastsat i energioplysningsbekendtgørelsens § 21, at fjernvarmeselskaberne kan sammentænke den nye energieffektivitetsplan med den grønne omstillingsplan og udarbejde én samlet plan, der favner kravene til begge planer. Hertil indgår Energistyrelsen gerne i en fortsat dialog med Dansk Fjernvarme om muligheden for at forenkle eventuelle overlappende krav mv. i grønne omstillingsplaner, energieffektiviseringsplaner, rangeringsmodel, og fjernvarmedeklaration.

Energistyrelsen anerkender, at bestemmelsen, der fastlægger energioplysningsbekendtgørelsens anvendelsesområde, skal tage højde for implementeringen af de nye EU-krav om energieffektiviseringsplaner. Energistyrelsen har derfor justeret bestemmelsen i § 1, så det fremgår, at bekendtgørelsen også fastsætter krav til operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer, der ikke opfylder EU's effektivitetskriterier.



For så vidt angår bemærkningerne til bestemmelserne i projektbekendtgørelsen henviser Energistyrelsen til høringsnotat vedr. ændring af bekendtgørelse om godkendelse af projekter for kollektive varmeforsyningsanlæg (projektbekendtgørelsen) og bekendtgørelse om godkendelse af projekter for fjernkølingsanlæg (kølebekendtgørelsen) af 11. september 2025. Høringsnotatet kan tilgås på Høringsportalen.

Energistyrelsen gør opmærksom på, at styrelsen på egen foranledning har slettet kapitlet om klager, der var indsat i bekendtgørelsesudkastet som et nyt kapitel 8. Det skyldes, at klager over kommunalbestyrelsens afgørelser truffet efter § 22 vil være omfattet af reglerne i § 26 i lov om varmeforsyning og § 7 i lov om fjernkøling om Energiklagenævnets klagebehandling. Der er alene tale om en lovteknisk justering, som ikke har betydning for retstilstanden.

1.2. Tiltagene i effektivitetsplanerne

Foreningen af Rådgivende Ingeniører anbefaler, at det præciseres i bekendtgørelsen, at tiltagene i effektivitetsplanerne bør vurderes ud fra en samlet kosteffektivitet, herunder både energimæssige, økonomiske og samfundsøkonomiske hensyn.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører bemærker hertil, at det vil sikre, at de valgte løsninger ikke alene er energieffektive, men også økonomisk ansvarlige – i tråd med varmeforsyningslovens principper og gældende praksis for projektgodkendelser.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at reglerne i kapitel 6 har til formål at implementere artikel 26, stk. 5, i EED. Bestemmelsen i direktivet fastsætter, at formålet med energieffektivitetsplanen er at sikre et mere effektivt forbrug af primærenergi, reducere distributionstab, øge andelen af vedvarende energi i varme- og køleforsyningen og at den skal omfatte foranstaltninger til at opfylde effektivitetskriterierne. Det bemærkes, at bestemmelsen i direktivet ikke indeholder nærmere krav til de konkrete foranstaltninger, der skal være en del af effektivitetsplanen. Energistyrelsens vurderer, at der vil være tale om skærpede krav, som vil udgøre en overimplementering af direktivet, såfremt bekendtgørelsen fastsætter hvilke hensyn, operatørerne skal varetage, når de vælger hvilke konkrete foranstaltninger, de vil gennemføre.

Energistyrelsen opfordrer dog til, at operatørerne er opmærksomme på hvilke foranstaltninger, der vil kræve tilladelse efter anden regulering – fx godkendelse efter projektbekendtgørelsen – så der allerede ved udarbejdelse af effektivitetsplanen tages højde for hvilke forudsætninger, der lægges til grund for de kompetente myndigheds sagsbehandling.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til justeringer i bekendtgørelsen.



1.3. Proces for godkendelse af effektivitetsplanerne hos kommunerne

KL bemærker, at det er uklart formuleret i bekendtgørelsen, hvilke rammer kommunalbestyrelserne skal lægge til grund for godkendelsen af effektivitetsplanerne. **KL** foreslår i den forbindelse, at Energistyrelsen hurtigst muligt udarbejder en konkret vejledning til godkendelse af effektivitetsplanerne.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at EED ikke beskriver procedurene for godkendelsen af effektivitetsplaner. I Danmark er der kun få danske fjernvarmesystemer med en samlet kapacitet på over 5 MW, som ikke er effektive. Grundet de danske forhold er der relativt få kommuner, der vil skulle godkende effektiviseringsplaner. Energistyrelsen har derfor vurderet, at det er mest hensigtsmæssigt, at kommunerne har frihed til at tilrettelægge godkendelsesprocesserne. Der er derfor ikke fastsat nærmere krav her til i bekendtgørelsen.

Energistyrelsen gør opmærksom på, at formuleringen i energioplysningsbekendtgørelsen ikke er til hinder for, at kommunalbestyrelsen delegerer sin kompetence til den kommunale administration. Bemærkningerne har ikke givet anledning til at foretage ændringer i bekendtgørelsen, men Energistyrelsen tager til efterretning, at de kommuner, som vil blive forelagt en effektivitetsplan med henblik på godkendelse, kan have behov for nærmere oplysninger om den nye opgave, som de er pålagt i henhold til bekendtgørelsen.

Energistyrelsen oplyser desuden, at styrelsen på egen foranledning har præciseret bestemmelsen om kommunalbestyrelsens godkendelse af effektivitetsplaner i energioplysningsbekendtgørelsens § 22, så det fremgår tydeligere hvilke forhold, der er omfattet af den kommunale godkendelse i det tilfælde, at operatøren forelægger en samlet plan for den grønne omstilling og effektiviseringen af systemet, jf. § 20.

1.4. Tilsyn med fjernvarme- og fjernkølingsselskabernes overholdelse af krav om effektivitetsplaner

KL bemærker, at det ikke fremgår af bekendtgørelsen, hvem der har ansvaret for at sikre, at varmemforsyningsvirksomhederne overholder de nye krav om effektivitetsplaner. De bemærker, at dette bør angives i bekendtgørelsen.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at det alene påhviler kommunalbestyrelsen at godkende de planer, der bliver forelagt for kommunalbestyrelsen i henhold til bekendtgørelsens bestemmelser. Kommunalbestyrelsen har således ikke ansvar for at kontrollere, om operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer, der er omfattet af forpligtelsen, undlader af udarbejde en plan og forelægge denne for kommunalbestyrelsen.



Energistyrelsen bemærker, at der har været fokus på, at direktivet ikke implementeres på en mere bebyrdende måde, end kravene tilsiger. Der er kun få danske fjernvarmesystemer med en samlet kapacitet på over 5 MW, som ikke er effektive, og det er Energistyrelsens forventning, at det vil være i selskabernes egen interesse at udarbejde en plan, så systemet kan blive effektivt efter effektivitetskriterierne. Dette skyldes, at selskaberne i dag ikke har mulighed for at få støtte gennem fjernvarmepuljen, hvis ikke de er effektive. Dertil er det sværere for selskaberne at få godkendt et nyt kollektivt varmforsyningsanlæg, jf. ændringerne i projektbekendtgørelsen, hvis ikke deres fjernvarmesystem er effektivt.

Energistyrelsens fremhæver, at etableringen af en tilsynsordning vil medføre yderligere omkostninger for selskaberne i form af administrative byrder og for staten i forbindelse med administrationen af tilsynet, og at det er styrelsens vurdering, at det vil være uforholdsmæssigt at etablere et tilsyn henset til de danske forhold og selskabernes incitament for at efterleve reglerne. Der bliver derfor ikke fastsat regler om tilsyn med operatørernes udarbejdelse af effektivitetsplaner. Bliver det mod forventning nødvendigt, kan Energistyrelsen henstille til, at selskaberne udarbejder en plan.



2. Ny cost-benefit-analysebekendtgørelse

2.1. Generelle bemærkninger til bekendtgørelsen

KL bemærker, at definitionen på "servicefaciliteter" er mangelfuld.

KL bemærker, at der henvises til en § 14 i bekendtgørelsen, som ikke findes. **Ringkøbing-Skjern Kommune** bemærker, at der er en formuleringsfejl i bekendtgørelsens § 1, stk. 2, hvor ordet "udarbejdelse" står nævnt to gange i træk.

KL bemærker, at det er uklart, hvorfor anlæg tæt på geologisk lagring er undtaget fra krav om udarbejdelse af cost-benefit-analyser, samt at betegnelsen "tæt" ikke er defineret. **KL** mener, at afstanden bør defineres bedre, så det fremgår, hvilken afstand der menes, samt om der menes tæt på borer, teknisk udstyr eller selve den lagrede CO₂ i undergrunden. Herudover mener **KL**, at det bør fremgå tydeligt, at der menes geologisk lagring af CO₂.

KL bemærker, at det fremgår af bekendtgørelsens bilag 1, at der skal laves analyse af alternativer til hovedprojektet. **KL** bemærker hertil, at det dog ikke fremgår, hvilke alternativer der skal laves cost-benefit-analyse af. Udvælgelseskriterier til valg af alternative scenarier bør således fremgå af bekendtgørelsen.

KL bemærker, at bekendtgørelsen mange steder har et uklart sprog, og ønsker i den forbindelse, at sproget forbedres, så der ikke opstår tvivl i sagsbehandlernes fortolkning af bekendtgørelsen.

Ringkøbing-Skjern Kommune bemærker, at de nye krav vil sætte varmegædderne i en dårlig forhandlingsposition i forbindelse med prissætning af overskudsvarme, når kommunen kun kan godkende overskudsvarme, såfremt cost-benefit-analysen viser, at det er teknisk og økonomisk muligt. **Ringkøbing-Skjern Kommune** spørger i den forbindelse, om varmegædderne i disse tilfælde kan rette henvendelse til Energistyrelsen, eller til Forsyningstilsynet, for en afgørelse af prissætningen.

Dansk Erhverv bemærker, at det bør præciseres i § 3, stk. 3, litra c, at vurderingen af gennemførlighed for udnyttelse af overskudsvarmen ikke alene skal omfatte tekniske og økonomiske forhold, men også miljømæssige forhold.

HOFOR ønsker, at det bekræftes, at bekendtgørelsen gælder for alle typer af overskudsvarme, og at fjernkøling er ligestillet med andre anlæg på dette område.

Dansk Fjernvarme bemærker, at bekendtgørelsen også omfatter eksisterende anlæg, der skal gennemgå en omfattende renovering. **Dansk Fjernvarme** bemærker hertil, at krav til udarbejdelse af en cost-benefit-analyse kan påføre en betydelig administrativ byrde for allerede godkendte og velfungerende overskudsvarmeprojekter, og at krav om godkendelse af vedligeholdelse og reparationsarbejde allerede er omfattet af projektbekendtgørelsen § 3.



Dansk Fjernvarme bemærker, at det fremgår af høringsbrevet, at et projekt skal godkendes efter projektbekendtgørelsen og kølebekendtgørelsen, hvilket bør præciseres til projektbekendtgørelsen eller kølebekendtgørelsen, da overskudsvarme fra varmepumper til kombineret produktion af varme og køling ikke er omfattet af kølebekendtgørelsens projektkendelse, jf. varmeforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 3.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at bekendtgørelsens definition af "servicefaciliteter" tager udgangspunkt i definitionen fra EED. Servicefaciliteter kan fx være store erhvervsbygninger, fjernkølingsanlæg, elektriske transformerstationer og LNG-faciliteter. Energistyrelsen vurderer ikke, at bekendtgørelsens definition af servicefaciliteter i § 2, nr. 5 er mangelfuld, eller at der er behov for at justere på definitionen i bekendtgørelsen. Energistyrelsen kan desuden henvise til bekendtgørelsens afsnit 2.2 for en uddybning af grænseværdierne for, hvornår et anlæg skal udarbejde en cost-benefit-analyse.

Energistyrelsen anerkender, at henvisningen til § 14 i høringsversionen af bekendtgørelsens § 9 er en fejl. Dette giver således anledning til en justering af bekendtgørelsen, så der retteligt henvises til § 8 i bekendtgørelsens § 9. Energistyrelsen takker endvidere Ringkøbing-Skjern Kommune for at gøre opmærksom på en formuleringsfejl i bekendtgørelsens § 1, stk. 2, som er blevet rettet.

Energistyrelsen bemærker, at det følger af direktivet, at medlemsstaterne kan fritage anlæg, som placeres tæt på en geologisk lagringslokalitet med godkendelse efter direktiv 2009/31/EF. Denne fritagelsesmulighed udnyttes i bekendtgørelsens § 1, stk. 2, nr. 1, da EED implementeres i henhold til princippet om minimumsimplicitering. Energistyrelsen vurderer, at det må afhænge af en konkret vurdering, hvornår et anlæg er for tæt på en geologisk lagringslokalitet, til at det er hensigtsmæssigt at udnytte overskudsvarmen fra anlægget. Energistyrelsen formoder, at undtagelsesmuligheden for anlæg, som placeres tæt på en geologisk lagringslokalitet, fra direktivet skyldes, at lagringslokaliteter ofte planlægges placeret i havvand eller i store undergrundsstrukturer på land, som ofte ligger langt væk fra byer og fjernvarmenet, hvor overskudsvarmen hensigtsmæssigt kunne udnyttes uden et for stort varmetab. Derfor må vurderingen af, hvornår et anlæg er placeret "for tæt" på en geologisk lagringslokalitet afhænge af, hvor langt anlægget har til det nærmeste varmebehovspunkt. Dette vil være individuelt fra anlæg til anlæg, hvorfor Energistyrelsen ikke ønsker at fastsætte en grænseværdi for den præcise afstand i bekendtgørelsen. Energistyrelsen vurderer endvidere, at henvisningen til direktiv 2009/31/EF afgrænser anlæggende tilstrækkeligt.

Energistyrelsen bemærker, ift. KL's spørgsmål om relevante alternativer til udarbejdelsen af cost-benefit-analyser for overskudsvarmeprojekter, jf. bilag 1, at det ikke er yderligere defineret i direktivet, hvilke alternative projekter der skal tages i betragtning. Det formodes, at relevante alternativer fx kan være andre overskudsvarme-



eller VE-varmeprojekter, som ville kunne opfylde det pågældende varmebehov tilstrækkeligt. Det bemærkes afslutningsvis, at Energistyrelsen forventer at udarbejde en vejledning til fremgangsmåden for cost-benefit-analyser.

Energistyrelsen bemærker, at sproget i bekendtgørelsen følger af direktivet, da det ønskes, at reglerne implementeres direktivnært. Da KL ikke har angivet konkrete eksempler på uklart sprog, giver bemærkningen ikke anledning til at justere i bekendtgørelsen.

Energistyrelsen bemærker, at de nye regler om cost-benefit-analyser som udgangspunkt ikke vil sætte varmegæverne i en uhensigtsmæssig forhandlingsposition ift. at prissætte overskudsvarmen. Dette skyldes, at en positiv cost-benefit-analyse som udgangspunkt ikke medfører, at et nærliggende fjernvarmeselskab skal udnytte overskudsvarmen. I tilfælde af at et datacenter udarbejder en cost-benefit-analyse, som er positiv, vil det være datacenterets ansvar, at overskudsvarmen udnyttes. Derudover er det forventningen, at cost-benefit-analysen kun bliver positiv, hvis både overskudsvarmeleverandøren og overskudsvarmeaftageren er villige til at indgå en aftale om, at overskudsvarmen skal udnyttes på rimelige vilkår for begge parter. Dette skyldes, at der skal være et tilstrækkeligt varmebehov samt økonomisk begrundet efterspørgsmål, før cost-benefit-analysen bliver positiv. Endvidere er der mulighed for at få dispensation fra at skulle udnytte overskudsvarmen i tilfælde, hvor aftalen fx falder til jorden af retlige eller finansielle årsager.

Energistyrelsen bemærker ift. Dansk Erhvervs bemærkning, at der ikke i § 3, stk. 3, vil blive stillet yderligere krav om, at datacentre også skal inddrage miljømæssige forhold i cost-benefit-analysen, da det vil udgøre en overimplementering af direktivet.

Energistyrelsen kan som efterspurgt af HOFOR bekræfte, at anlæg, som er omfattet af bekendtgørelsen, skal udarbejde en cost-benefit-analyse uanset typen af overskudsvarme, som anlægget producerer. Endvidere skal det bemærkes, at overskudsvarme fra fjernkølingsanlæg reguleres som hidtil og på lige vilkår med anden overskudsvarme fra andre typer af anlæg, som ikke er omfattet af denne bekendtgørelse. Afslutningsvist kan det bekræftes, at fjernkølingsanlæg er ligestillet med andre typer anlæg, som er omfattet af kravet om cost-benefit-analyse.

Energistyrelsen bemærker ift. Dansk Fjernvarmes bemærkning om eksisterende anlæg, at hvis et projekt om udnyttelse af overskudsvarme fra et af de omfattede typer af anlæg allerede er godkendt, så stilles der ikke krav om, at der skal udarbejdes en cost-benefit-analyse. Der skal først udarbejdes en cost-benefit-analyse i tilfælde af, at et allerede gennemført projekt om udnyttelse af overskudsvarme skal undergå en omfattende renovering. Energistyrelsen vurderer, at reglerne om godkendelse efter projektbekendtgørelsen ikke er tilstrækkelige ift. at implementere bestemmelserne i artikel 26 i EED, der vedrører cost-benefit-analyser. Det skyldes, at projektbekendtgørelsen ikke indeholder regler om at virksomheder, der har ansvaret for driften af et



anlæg omfattet af cost-benefit-analysebekendtgørelsen, skal udarbejde en cost-benefit-analyse. Denne forpligtelse følger af cost-benefit-analysebekendtgørelsen.

Energistyrelsen oplyser, at det er korrekt, at projekter for overskudsvarme fra varmepumper til kombineret produktion af varme og køling ikke er omfattet af kølebekendtgørelsen, jf. varmforsyningslovens § 2, stk. 1, nr. 3. Det er således en fejl, at det fremgår af høringsbrevet, at det pågældende anlæg skal godkendes efter både projekt- og kølebekendtgørelsen. Der burde retteligt have stået, at det pågældende projekt enten skal godkendes efter projektbekendtgørelsen eller kølebekendtgørelsen afhængigt af typen af projekt.

Energistyrelsen gør opmærksom på, at styrelsen på egen foranledning har slettet kapitlet om klager, der var indsat i bekendtgørelsesudkastet som kapitel 7. Det skyldes, at klager over Energistrelsens afgørelser truffet efter §§ 4 og 5 vil være omfattet af reglerne i § 26 i lov om varmforsyning og § 7 i lov om fjernkøling om Energiklagenævnets klagebehandling. Der er alene tale om en lovteknisk justering, som ikke har betydning for retstilstanden.

2.2. Anvendelsesområde og undtagelsesmulighed for cost-benefit-analyser

SYNERGI kvitterer for, at bekendtgørelsen ikke fastsætter regler om, at visse anlæg kan fritages for at udarbejde en cost-benefit-analyse, fordi "anlægget ligger for langt væk fra et fjernvarmenet til, at varmen kan udnyttes uden for store varmetab", som det ellers blev beskrevet i høringen over forslag til lov om implementering af dele af energieffektivitetsdirektivet som den forventede udformning af reglerne på bekendtgørelsesniveau. De bemærker hertil, at det netop er cost-benefit-analysen, der skal afgøre, om det er teknisk og økonomisk gennemførligt at udnytte overskudsvarmen.

Ringkøbing-Skjern Kommune spørger, hvorfor datacentre, hvor overskudsvarmen allerede udnyttes, undtages fra at skulle udarbejde en cost-benefit-analyse. Endvidere spørger de, hvorfor denne undtagelsesmulighed ikke omfatter andre virksomheder, som allerede leverer overskudsvarme til et fjernvarmenet, eller på en anden måde anvender overskudsvarme til rumopvarmning.

Datacenter Industrien bemærker, at kravet om udarbejdelse af en cost-benefit-analyse ved enhver omfattende renovering bør afgrænses yderligere. Datacentre gennemfører løbende kapacitetsudvidelser, tekniske opgraderinger, vedligeholdelse og 'kosmetiske' opgraderinger, som ikke nødvendigvis påvirker den termiske energibalance i væsentlig grad. **Datacenter Industrien** foreslår derfor, at analysen kun stilles som krav ved ændringer, der påvirker kølesystemets samlede nominelle energitilførsel med en fastsat grænse, for eksempel mere end 10 pct., eller som overstiger en nærmere fastsat megawatt (MW) grænse.



Dansk Fjernvarme og Foreningen af Rådgivende Ingeniører bemærker, at grænseværdierne for anlæggenes størrelse bør præciseres, herunder hvorvidt den gennemsnitlige årlige energitilførsel er baseret på alle årets timer, eller om det alene er gennemsnitseffekten for de forventede driftstimer. Endvidere bemærker **Foreningen af Rådgivende Ingeniører**, at der ikke gives nogen præcis definition på energitilførsel. Det skaber uklarhed om, hvorvidt der i bekendtgørelsen refereres til termisk eller elektrisk energi, til installeret kapacitet eller faktisk tilført energi, og om energien måles som brændselsinput eller nyttiggjort output.

Dansk Fjernvarme bemærker, at det bør præciseres, at anlæg med en varmeeffekt, der overstiger 0,25 MW, er omfattet af krav om godkendelse i henhold til projektbekendtgørelsen, uanset om varmen bruges internt til rumopvarmning eller leveres som overskudsvarme.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at den tiltænkte undtagelsesmulighed for at skulle udarbejde en cost-benefit-analyse for anlæg, der evt. ligger for langt væk fra behovspunktet, er taget ud af bekendtgørelsen, da der kan være tilfælde, hvor det giver mening at udnytte overskudsvarmen alligevel, selvom distancen til behovspunktet er længere, end hvad der normalt vurderes hensigtsmæssigt ift. at minimere varmetabet. Endvidere bemærkes, at direktivet giver medlemsstaterne mulighed for selv at sætte tærskelværdier for, hvornår et anlæg er undtaget, og at det derfor er i overensstemmelse med EED, at denne undtagelsesmulighed er udgået. Bestemmelsen er i direktivet formuleret som en mulighed, og ikke som et krav.

Energistyrelsen bemærker, at det i henhold til direktivet er muligt at undtage datacentre for at udarbejde en cost-benefit-analyse, hvis overskudsvarmen fra datacentret allerede udnyttes. Undtagelsesmuligheden udnyttes af hensyn til princippet om minimumsimplicitering. Direktivet giver dog ikke mulighed for at undtage andre typer anlæg fra at skulle udarbejde en cost-benefit-analyse, hvor overskudsvarmen allerede udnyttes. Det kan fx være et industrianlæg, som skal omfattende renoveres, men som allerede udnytter anlæggets overskudsvarme. I tilfælde af dette opfordrer Energistyrelsen til, at cost-benefit-analysen fokuserer på, om det giver mening at udnytte mere overskudsvarme og på en alternativ og mere energieffektiv måde. Energistyrelsen pointerer dog, at det følger af bekendtgørelsens § 3, at der kun skal udarbejdes en cost-benefit-analyse ved opførelse eller omfattende renovering af anlæg omfattet af bekendtgørelsen, hvilket betyder, at anlæg som allerede er etableret, og som ikke skal omfattende renoveres, ikke skal udarbejde en cost-benefit-analyse, uanset typen af anlæg.

Energistyrelsen oplyser, at det ikke vil være i overensstemmelse med direktivet at afgrænse definitionen af "omfattende renoveringer" yderligere, som Datacenter Industrien bemærker, herunder fx ved at undtage "kosmetiske" tiltag eller ved at und-



tage omfattende renoveringer, der påvirker kølesystemets samlede nominelle energitilførsel med mindre end en fastsat procentdel. Energistyrelsen bemærker, at en renovering først er defineret som værende omfattende, hvis omkostningerne overstiger 50 pct. af en ny lignende enhed, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 4. En ny lignende enhed skal i sammenhæng med reglerne om cost-benefit-analyser forstås som en ny lignende facilitet, som fx hele datacentret.

Energistyrelsen bemærker, at grænseværdierne for anlægsstørrelse fremgår af definitionerne i bekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 2-4. Disse er hhv. 1 MW for datacentre, 8 MW for industrianlæg og 7 MW for servicefaciliteter. Energistyrelsen henviser endvidere til tabel 3 i Europa-Kommissionens henstilling, hvor der foreslås metoder til at kortlægge faciliteter og anlægs tilførselskapacitet. Energistyrelsen forventer ikke at sætte regler for en fast opgørelsesmetode, men henviser i stedet til den præsenterede standardmulighed for opgørelse af energitilførsel fra Europa-Kommissionens henstilling.

Energistyrelsen bemærker, at den samlede energitilførsel bør forstås som en produktionskapacitet snarere end en energimængde (målt i MWh), da den bør holdes op mod en given tærskel (udtrykt i MW), som anvendes for varme-/kølekapacitet. Standardmuligheden for opgørelse af energitilførsel for industrianlæg og servicefaciliteter, som fremgår af henstillingen, er at dividere den samlede årlige energitilførsel (i MWh) med antallet af ækvivalente belastningstimer i løbet af året. Endvidere er standardmuligheden for opgørelse af energitilførsel for et datacenter at måle ved punktet/punkterne for overførsel i elforsyningen. Hertil bemærkes, at det ikke er forkert, hvis en anden opgørelsesmetode anvendes, da der ikke er fastsat regler herom. Energistyrelsen bemærker afslutningsvis, at det forventes, at der vil blive udarbejdet en vejledning om cost-benefit-analyser, hvor dette behandles.

Energistyrelsen oplyser, at det allerede fremgår af projektbekendtgørelsens § 3, at alene projekter vedr. anlæg med en varmeeffekt, der overstiger 0,25 MW, skal godkendes i henhold til reglerne i pågældende bekendtgørelse. Energistyrelsen vurderer ikke, at det bør præciseres yderligere i cost-benefit-analysebekendtgørelsen, da varmeeffekten af et potentielt anlæg til udnyttelse af overskudsvarme, herunder om det skal godkendes efter reglerne i projektgodkendelsen, ikke har indvirkning på, om et industrianlæg, en servicefacilitet eller et datacenter skal udarbejde en cost-benefit-analyse.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til at justere i bekendtgørelsen.

2.3. Dispensationsmulighed for at skulle udnytte overskudsvarmen

SYNERGI og Dansk Industri ønsker at få præciseret hvilke retlige, ejendomsretlige eller finansielle grunde, der i særlige tilfælde kan få Energistyrelsen til at give en virksomhed dispensation fra at udnytte overskudsvarmen, selvom cost-benefit-analysen viser, at det er teknisk eller økonomisk gennemførligt at udnytte.



Datacenter Industrien bemærker, at dispensationsmulighederne bør udvides til også at omfatte situationer, hvor der mangler parate/modnede varmeaftagere. Desuden bør der åbnes op for betingede eller trinvis forpligtelser, som kan tilpasses i takt med varmeaftagerens udvikling og modenhed.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at der i direktivet ikke er fastsat retningslinjer for hvilke retlige, ejendomsretlige eller finansielle grunde, som kan give anledning til dispensation. Hvorvidt der kan gives dispensation beror på en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag. Et hypotetisk eksempel, hvor der kunne være grundlag for dispensation af retlige grunde, kunne fx være, hvis der i en cost-benefit-analyse forudsættes et projekt, som ikke ville kunne gennemføres i overensstemmelse med reglerne på plan-, miljø-, eller naturbeskyttelsesområdet. Tilsvarende kan det ikke afvises, at der kunne være grundlag for at give dispensation, hvis projektet ikke ville kunne gennemføres uden indgriben i en anden fysisk eller juridisk persons ejendomsret. Endeligt kan det ikke udelukkes, at der kan være grundlag for dispensation, hvis ændrede forudsætninger i selskabernes økonomi medfører, at projektet ikke længere kan finansieres, eller hvis en aftale mellem to parter falder til jorden.

Energistyrelsen bemærker, at cost-benefit-analysen, jf. bekendtgørelsens bilag 1, skal tage højde for varmebehovet. Hvis behovet for overskudsvarme ikke er tilstrækkeligt, forventes cost-benefit-analysen at blive negativ. Det bemærkes endvidere, at det vil udgøre en overimplementering, hvis der indføres yderligere krav om, at cost-benefit-analysen skal tage højde for varmeaftagerens udvikling og modenhed. Bekendtgørelsen stiller sig dog ikke i vejen for, at selskabernes selv inddrager disse aspekter i cost-benefit-analysen.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til at justere i bekendtgørelsen.

2.4. Energistyrelsens godkendelse af cost-benefit-analyser og samspillet med kommunalbestyrelsens godkendelse af projektforslag

SYNERGI bemærker, at en cost-benefit-analyse jf. § 4, stk. 3 skal være godkendt af Energistyrelsen, før der kan indgives en ansøgning om godkendelse af et overskudsvarmeprojekt efter reglerne i projektbekendtgørelsen. **SYNERGI** opfordrer til, at processen indrettes således, at det ikke medfører unødvendige byrder og forsinkelser.

KL bemærker, at der med den foreslåede bekendtgørelse er risiko for, at der kommer flaskehalse i forbindelse med godkendelse af cost-benefit-analyser. **KL** opfordrer til, at Energistyrelsen overvejer, hvorvidt ansøgning om projektgodkendelse og godkendelse af cost-benefit-analyser kan forløbe sideløbende, eller om der kan indføres andre rammer for cost-benefit-analyserne, som sikrer, at hastigheden i den grønne omstilling opretholdes.



Ringkøbing-Skjern Kommune bemærker, at kommunen er usikker på, hvordan der skabes sammenhæng mellem Energistyrelsens administration af cost-benefit-analyserne og kommunernes godkendelser af varmeprojekter. Kommunerne kan ikke godkende et varmeprojekt, såfremt der er en cost-benefit-analyse under udarbejdelse i nærområdet, men nærområdet er ikke nærmere defineret og kommunerne involveres ikke i udarbejdelsen af cost-benefit-analyserne. **Ringkøbing-Skjern Kommune** spørger specifikt i den forbindelse, om Energistyrelsen informerer relevante kommuner om igangværende godkendelsesprocesser for cost-benefit-analyser, så disse kan blive taget i betragtning i forbindelse med kommunernes behandling af projektansøgninger.

Ringkøbing-Skjern Kommune bemærker, at de er usikre på, hvilken betydning det kan have for sagsbehandlingstiden ved projektansøgninger, såfremt det skal afklares, om Energistyrelsen har en cost-benefit-analyse til godkendelse i nærområdet af projektansøgningen. **Ringkøbing-Skjern Kommune** spørger specifikt i den forbindelse, at såfremt Energistyrelsen har en cost-benefit-analyse til godkendelse, hvor lang sagsbehandlingstid dette så kan forventes at have, inden cost-benefit-analysen er godkendt.

Datacenter Industrien, Dansk Industri, Foreningen af Rådgivende Ingeniører og Dansk Erhverv anbefaler, at der fastsættes en tydelig, maksimal sagsbehandlingstid for Energistyrelsens godkendelse af cost-benefit-analyser for at undgå unødige forsinkelser i projektgennemførelsen. Derudover ønskes der klarhed over, hvad der konkret forstås ved "retlige og faktiske dispositioner" i forhold til projektets gennemførelse i bekendtgørelsens § 4, stk. 3, fx om dette omfatter køb af jord, indgåelse af kontrakter, el.lign.

Dansk Fjernvarme bemærker, at bekendtgørelsen om cost-benefit-analyser har betydelige formålmæssige sammenfald med projektbekendtgørelsen. Bekendtgørelse om cost-benefit-analyser dækker stort set de samme parametre som projektbekendtgørelsen – blot med andre grænseværdier, en anden metode og med Energistyrelsen som projektgodkendelsesmyndighed, fremfor kommunen som godkender. **Dansk Fjernvarme** bemærker hertil, at det kan medføre risiko for dobbeltbehandling af samme analyse, hvor både kommuner og Energistyrelsen vurderer stort set de samme forhold. **Dansk Fjernvarme** efterspørger i den forbindelse, at myndighedsbehandlingen smidiggøres ved, at kravene til cost-benefit-analyser indarbejdes i projektbekendtgørelsen som bilag eller særskilt dokumentationskrav for særlige typer anlæg, der kræver cost-benefit-analyser. **Dansk Fjernvarme** bemærker afslutningsvis, at hvis ikke det er muligt at smidiggøre myndighedsbehandlingen, bør begge godkendelsesprocesser kunne igangsættes parallelt og baseres på det samme projektansøgningsmateriale. Alternativt bør kommunerne være den primære myndighed og orientere Energistyrelsen om projekter omfattet af cost-benefit-analyser.



Foreningen af Rådgivende Ingeniører bemærker, at bekendtgørelsen omfatter anlæg over en vis kapacitet, men at det bør tydeliggøres, hvordan cost-benefit-analysen håndteres i områder, hvor der allerede er en kollektiv varmforsyning underlagt varmforsyningslovens krav. **Foreningen af Rådgivende Ingeniører** anfører, at der i sådanne tilfælde kan opstå overlap eller modstrid mellem kravene til cost-benefit-analyse og kravene til projektgodkendelse.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører bemærker, at bekendtgørelsen med fordel eksplicit kunne nævne, at cost-benefit-analyserne skal tilrettelægges, så de understøtter varmforsyningslovens bestemmelser om udnyttelse af overskudsvarme og energieffektiv varmforsyning, samt de samfundsøkonomiske vurderingsprincipper, som anvendes ved projektgodkendelse.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker indledningsvist, at Energistyrelsen er opmærksom på, at projekter om udnyttelse af overskudsvarme, ligesom andre projekter, kan være tidskritiske, og at det er nødvendigt at begrænse den administrative byrde forbundet med udarbejdelsen og godkendelsen af cost-benefit-analyser.

Energistyrelsen gør opmærksom på, at det af direktivet fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at der gennemføres en cost-benefit-analyse. Det er forudsat i lovforslagets bemærkninger, at der ikke vil blive foretaget en materiel efterprøvelse af analysens indhold, hvorfor Energistyrelsens godkendelse ikke forventes at forsinke den samlede proces. Cost-benefit-analyserne skal indgå i behandlingen af ansøgningen om projektgodkendelse efter projektbekendtgørelsen. Energistyrelsen gør endvidere opmærksom på, at kommunalbestyrelsen ikke skal foretage en materiel vurdering af cost-benefit-analyserne i forbindelse med godkendelsen af et projektforslag. Kommunalbestyrelsen skal alene kontrollere, at der i forbindelse med indgivelse af ansøgningen om projektgodkendelse er vedlagt en godkendt cost-benefit-analyse, som undersøger muligheden for at udnytte overskudsvarme.

Energistyrelsen oplyser, at styrelsen som udgangspunkt ikke vil efterprøve cost-benefit-analysernes materielle indhold, men blot vil foretage en formel kontrol af, at cost-benefit-analysen er foretaget, og at analysen undersøger de relevante forhold, samt indeholder den relevante data, som nævnes i bekendtgørelsens § 3, stk. 1-4. Af den grund vurderes det, at sagsbehandlingstiden vil være begrænset. Energistyrelsen forventer ikke, at de nye krav til udarbejdelse af cost-benefit-analyser vil medføre en forlænget sagsbehandlingstid for godkendelse af fjernvarme- og fjernkølingsprojekter sammenlignet med i dag. Afslutningsvis forventer Energistyrelsen ikke, at der vil blive fastlagt en bindende maksimal sagsbehandlingstid.

Energistyrelsen bemærker ift. Ringkøbing-Skjern Kommunes høringssvar, at selvom det kan være hensigtsmæssigt, hvis kommunen holder sig orienteret om eventuelle relevante cost-benefit-analyser, så er det ikke hensigten, at de hele tiden skal være



orienteret. Kommunerne skal som tidligere nævnt blot tjekke, at et projektforslag er ledsaget af en godkendt cost-benefit-analyse. Kommunerne vil derfor også blive orienteret, når et selskab ansøger om projektgodkendelse hos kommunalbestyrelsen, da det følger som krav efter projektbekendtgørelsen. Kommunerne er dog altid velkomne til at kontakte Energistyrelsen, hvis der ønskes svar på, om Energistyrelsen har modtaget en cost-benefit-analyse, som er relevant for kommunen.

Energistyrelsen er opmærksom på, at der er tale om nye processer, og at det er vigtigt at være opmærksom på samspillet mellem Energistylens godkendelse af cost-benefit-analyserne og kommunernes projektgodkendelse. Energistyrelsen vil efter behov indlede dialog med kommunerne og KL herom.

Det bemærkes endvidere ift. kommunernes behandling af projektforslag, at kravene om cost-benefit-analyser ikke gælder for projektforslag, som allerede er lagt til godkendelse hos kommunalbestyrelsen, når bekendtgørelsen om cost-benefit-analyser og den reviderede projektbekendtgørelse træder i kraft d. 11. oktober 2025. Energistyrelsen henviser til den ændrede projektbekendtgørelses § 33, stk. 3, hvor det fremgår, at ansøgninger om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg, der er indgivet, men ikke er godkendt af kommunalbestyrelsen, ved bekendtgørelsens ikrafttræden, behandles efter reglerne i bekendtgørelse nr. 697 af 6. juni 2023, som er den forhenværende version af projektbekendtgørelsen.

Energistyrelsen bemærker ift. forståelsen af bekendtgørelsens § 4, stk. 3, at retlige dispositioner dækker over handlinger, der retligt forpligter projektudføreren (typisk et fjernvarmeselskab eller kommunen). Det kan fx være:

- indgåelse af kontrakter (køb af kedel, varmepumpe, ledningsarbejde mv.),
- underskrift på entreprisekontrakt eller leveringsaftale,
- låneaftaler eller anden finansiering knyttet til projektet,
- aftaler om køb eller leje af jord/bygninger til projektet.

Energistyrelsen bemærker endvidere, at faktiske dispositioner ift. bekendtgørelsens § 4, stk. 3 dækker over handlinger i praksis (fysiske skridt), der viser, at man er begyndt at realisere projektet. Det kan fx være:

- påbegyndelse af gravearbejde eller installationer,
- nedtagning af eksisterende anlæg,
- opstilling af maskiner eller bygninger,
- bestilling og levering af materiel, som ikke uden videre kan returneres.

Energistyrelsen bemærker med hensyn til Dansk Fjernvarmes høringssvar, at de nye krav om cost-benefit-analyser for visse typer af anlæg går ud over projektbekendtgørelsens anvendelsesområde. Derfor vurderes det mest hensigtsmæssigt, at reglerne om cost-benefit-analyser samles i én ny bekendtgørelse, således at dobbeltimplementering undgås. Endvidere blev det vurderet hensigtsmæssigt for brugervenligheden af de nye regler, at de stod samlet ét sted, fremfor at have reglerne spredt



ud i forskellige bekendtgørelser, som omfatter de forskellige typer af anlæg. Energistyrelsen anerkender i den sammenhæng, at flere af kriterierne for godkendelse af kollektive varmforsyningsanlæg og cost-benefit-analyser er sammenlignelige.

Energistyrelsen bemærker afslutningsvis ift. bemærkningerne fra Foreningen af Rådgivende Ingeniører, at det i cost-benefit-analysen bør undersøges, om det giver mening at udnytte overskudsvarme i områder, som allerede har kollektiv varmforsyning efter reglerne i varmforsyningsloven. Det bemærkes hertil, at de gældende krav efter projektbekendtgørelsen ikke vurderes at være i modstrid med de nye krav om cost-benefit-analyser. Det skyldes, at selvom et projekt har fået udarbejdet en positiv cost-benefit-analyse, som er blevet godkendt af Energistyrelsen, så skal projektet stadig kunne godkendes efter de eksisterende regler i projektbekendtgørelsen. Cost-benefit-analysen træder ikke i stedet for reglerne i projektbekendtgørelsen, men skal ses som et supplement til de eksisterende regler om fx positiv samfundsøkonomi.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til at justere i bekendtgørelsen.

2.6. Energistirelsens offentliggørelse af data om cost-benefit-analyser

Dansk Erhverv, Dansk Industri og Datacenter Industrien anbefaler, at oplysninger, som indsamles og offentliggøres efter bekendtgørelsens § 7, begrænses til anonymiseret og aggregeret form. **Dansk Erhverv** bemærker endvidere, at det samtidig bør tydeliggøres, hvordan vurderingen af "følsomhed" foretages, så virksomheder med forretningskritiske driftsdata har vished for, at disse ikke eksponeres offentligt.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører anbefaler, at data om cost-benefit-analyser gøres tilgængelige som åbne data, så fjernvarmeselskaber, kommuner og andre aktører kan identificere konkrete muligheder for symbiose og varmeindpasning.

Energistirelsens bemærkninger:

Energistyrelsen oplyser, at der ikke er taget endelig stilling til, hvordan de indsamlede oplysninger skal offentliggøres. Det følger af både direktivet og bekendtgørelsen, at Energistyrelsen skal offentliggøre oplysninger under behørig hensyntagen til deres potentielle følsomhed. Energistyrelsen er således opmærksom på, at driftsdata som varmforsyningsmængder og temperatur, antallet af driftstimer pr. år og lokaliteter-nes geografisk placering, som skal offentliggøres som følge af forpligtelserne i EED, udgør følsomme oplysninger hos virksomhederne. Energistyrelsen vil i offentliggørelsen sikre, at disse data anonymiseres tilstrækkeligt.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til at justere i bekendtgørelsen.

2.7. Teknologineutralitet i krav til varme- og køleløsninger

Dansk Erhverv, Foreningen af Rådgivende Ingeniører og Datacenter Industrien bemærker, at bekendtgørelsen bør udformes teknologineutralt og ikke stille krav, der i praksis medfører binding til bestemte kølingsteknologier. Det nuværende krav i § 3,



stk. 2, litra d om, at overskudsvarmen skal kunne fjernes eller opfanges på et "nyttigt temperaturniveau", kan i praksis medføre, at visse kølingsteknologier implicit favoriseres over andre, og dermed begrænse virksomhedernes fleksibilitet, når det kommer til køleinfrastruktur. **Dansk Erhverv** og **Datacenter Industrien** anbefaler derfor, at der anvendes en mere teknologineutral tilgang, hvor det i højere grad overlades til den konkrete cost-benefit-analyse at vurdere, hvad der er teknisk og økonomisk gennemførligt uden at være bundet til et foruddefineret temperaturmål. **Dansk Erhverv** anerkender dog, at kravet kan være tænkt som en måde at sikre, at kun reelt anvendelig overskudsvarme omfattes, men vurderer, at formuleringen, som den står i dag, risikerer at virke mod hensigten og bør derfor justeres.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen anerkender indledningsvist vigtigheden i teknologineutralitet, når der udformes nye regler, men bemærker samtidig hertil, at reglerne følger af direktivet, og at cost-benefit-analyser vedrørende datacentre skal omfatte kølesystemløsninger, der gør det muligt at fjerne eller opfange overskudsvarmen på et nyttigt temperaturniveau med minimale supplerende energitilførsler. Det er således EED, som definerer forudsætningerne for cost-benefit-analysen og teknologivalgene. Energistyrelsen bemærker dog, at reglerne implementeres teknologineutralt i det omfang, det er muligt, og at det ikke vil blive præciseret nærmere i bekendtgørelsen, hvad der er et "nyttigt temperaturniveau". Dette vil således bero på en konkret vurdering, hvilket efterlader en vis metodefrihed i udarbejdelsen af analysen.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til at justere i bekendtgørelsen.

2.8. Vejledning til udarbejdelse af cost-benefit-analyse (bilag 1)

Dansk Erhverv bemærker, at bilag 1 til bekendtgørelsen om cost-benefit-analyser indeholder relevante krav til analysens indhold, men samtidig rummer en betydelig metodefrihed, hvilket kan skabe usikkerhed om, hvorvidt en cost-benefit-analyse lever op til myndighedernes krav. Det bør derfor overvejes at supplere bekendtgørelsen med en mere konkret vejledning, der tydeliggør forventningerne til fx metodevalg, analyseomfang, dokumentationskrav og den strukturelle opbygning. En vejledning vil kunne øge forudsigeligheden for virksomhederne og bidrage til en mere effektiv og ensartet sagsbehandling.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen gør opmærksom på, at reglerne implementeres så direktivnært som muligt. Energistyrelsen bemærker yderligere, at det er hensigten med henvisningen til bilag 1 at give mest mulig metodefrihed, således at cost-benefit-analysen kan udarbejdes på den måde, som er mest hensigtsmæssig i den konkrete situation. Det er Energistyrelsens opfattelse, at selskaberne har forskellige fremgangsmåder, hvorfor styrelsen ikke ønsker at begrænse selskaberne i deres måde at udarbejde cost-benefit-analyser på.



Energistyrelsen bemærker, at det forventes, at der vil blive udarbejdet en vejledning til fremgangsmåden for cost-benefit-analyser, hvor fx metodevalg, analyseomfang, dokumentationskrav og strukturelle opbygning evt. vil blive behandlet.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til at justere i bekendtgørelsen.

2.9. Økonomisk og teknisk gennemførlighed

Dansk Erhverv og **Dansk Industri** bemærker, at det bør fremgå eksplicit af bekendtgørelsen, at udnyttelse af overskudsvarme kun betragtes som økonomisk gennemførligt, hvis der kan identificeres en konkret og villig varmetaftager, og der samtidig foreligger finansiering, teknisk mulighed og en realistisk tidsplan for etablering og tilslutning. Samtidig mener de, at der i bekendtgørelsen bør være mulighed for, at Energistyrelsen kan meddele en betinget godkendelse af cost-benefit-analysen, hvor kravet om udnyttelse af overskudsvarme kun træder i kraft, såfremt der inden for en specifik tidsperiode kan indgås en kommerciel aftale med en varmetaftager. Hvis det ikke sker, bør der kunne opnås dispensation efter bekendtgørelsens § 5.

Datacenter Industrien bemærker, at den nuværende formulering, hvor cost-benefit-analysen bygger på samfundsøkonomisk gevinst og ikke en konkret kommerciel aftale, kan medføre en juridisk forpligtelse til at bygge overskudsvarmeanlæg, selvom den potentielle varmetaftager ikke har en konkret plan, budget eller tidsplan for tilslutning.

Datacenter Industrien foreslår, at bekendtgørelsens § 6, og eventuelt også § 3, stk. 3, litra c, og bilag 1 ændres, så det tydeligt fremgår, at "økonomisk gennemførlighed" kræver en dokumenteret og konkret kommerciel plan med en villig og egnet varmetaftager, inklusive en realistisk tidsplan og et budget for tilslutning. Derudover foreslår **Datacenter Industrien**, at gennemførlighed (feasibility) også omfatter miljømæssige hensyn i tråd med EE-direktivet.

Datacenter Industrien anbefaler, at definitionen af "teknisk gennemførlighed" i bekendtgørelsens § 3, stk. 3, præciseres, så den også omfatter en proportionalitetsvurdering, hvor omkostningerne vurderes i forhold til både varmeværdien og det reelle markedsbetrag.

Datacenter Industrien bemærker afslutningsvis, at kravet i bekendtgørelsens § 3, § 6 og bilag 1 om at vurdere interne genanvendelsesmuligheder ofte indebærer, at hele anlægget skal omklassificeres ift. gældende tilladelser. Det bør derfor ikke betragtes som et let eller umiddelbart gennemførligt alternativ til ekstern genanvendelse.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at en positiv cost-benefit-analyse forudsætter, jf. cost-benefit-analysebekendtgørelsens bilag 1, at der er et tilstrækkeligt varmebehov til, at



summen af fordele i den økonomiske og finansielle analyse overstiger summen af omkostninger. Tilsvarende vil det som udgangspunkt også være en forudsætning for en positiv cost-benefit-analyse, at der er eller vil blive indgået en kommerciel aftale, hvilket indebærer en konkret og villig varmeaftager. Såfremt uforudsete omstændigheder medfører, at et påtænkt eller påbegyndt projekt om udnyttelse af overskudsvarme fra et datacenter ikke længere er rentabelt, vil der kunne søges om dispensation for forpligtelsen til at udnytte overskudsvarme, jf. bekendtgørelsens § 5. Det betyder også, at de nye krav ikke medfører, at virksomheder tvinges til at udnytte overskudsvarme på et forkert grundlag, samt at der ikke er behov for, at Energistyrelsen meddeler en betinget godkendelse af cost-benefit-analyser.

Endvidere bemærker Energistyrelsen, at der vil være tale om en overimplementering, hvis det i bekendtgørelsen eksplicit defineres, at "gennemførlighed" også inkluderer miljømæssige hensyn og en proportionalitetsvurdering, hvor omkostningerne vurderes ift. både varmeværdien og det reelle markedsbetrag. Det vil dog stå selskaberne frit for selv at inkludere disse aspekter i cost-benefit-analysen. Tilsvarende vil en eksplicitering vedr. øvrige forhold i vurderingen af "gennemførlighed" udgøre en overimplementering af direktivet.

Energistyrelsen bemærker, at det ikke er hensigten med kravene i bekendtgørelsens § 3, § 6 og bilag 1, at hele anlægget skal omklassificeres for, at det bliver økonomisk og teknisk gennemførligt at udnytte overskudsvarmen hverken internt eller eksternt. Det er forventningen, at cost-benefit-analysen i tilfælde, hvor det er nødvendigt at omklassificere hele anlægget for at kunne udnytte overskudsvarme, vil blive negativ.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til at justere i bekendtgørelsen.

2.10. Krav til eksisterende anlæg

Dansk Erhverv bemærker, at det bør fremgå eksplicit i bekendtgørelsen, at virksomheder ikke kan pålægges at eftermontere (retrofite) varmegenvindingssystemer i eksisterende anlæg. Dette gælder også i tilfælde, hvor et datacenter eller en facilitet er placeret tæt på en fjernvarmeinstallation.

Datacenter Industrien bemærker, at krav om varmeudnyttelse ikke bør gælde retroaktivt for eksisterende datacentre, der ikke er designet til varmegenvinding. **Datacenter Industrien** anbefaler, at det tydeliggøres i bekendtgørelsen, at krav om udnyttelse af overskudsvarme kun skal gælde for nybyggede datacentre, og at der fastsættes en 'skæringsdato' for alle eksisterende eller delvist opførte datacentre for at undgå de risici, der er forbundet med tilbagevirkende krav.

Energistirelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker først og fremmest, at det jf. bekendtgørelsens § 3 kun er



ved opførelse eller ved omfattende renovering af et omfattet anlæg, at der skal udarbejdes en cost-benefit-analyse, og dermed ikke ved eksisterende anlæg, som ikke skal omfattende renoveres.

Energistyrelsen bemærker, at det ikke er hensigten med kravene om cost-benefit-analyser for datacentre, at hele eller dele af anlægget skal bygges om, før at det giver mening at udnytte overskudsvarmen. Det forventes, at cost-benefit-analysen vil blive negativ, hvis det ikke giver mening rent teknisk, at overskudsvarmen udnyttes enten internt eller eksternt. Det samme er gældende for omfattende renoveringer af anlæg, hvis overskudsvarmeudnyttelsen vil resultere i uhensigtsmæssige dyre investeringer i fx eftermontering af varmegenvindingssystemer. Energistyrelsen bemærker endvidere, at det er hensigten med cost-benefit-analysen at undersøge, om forholdene på anlægget egner sig til at udnytte overskudsvarme. Derfor opfordrer Energistyrelsen også til, at selskaberne bl.a. inkluderer risici, herunder driftsstabilitet og sikkerhed, i udarbejdelsen af cost-benefit-analysen. Energistyrelsen bekræfter, at der ikke er fare for, at datacentre "tvinges" til at skulle redesigne hele anlægget som resultat af, at de skal udarbejde en cost-benefit-analyse, da analysen i disse tilfælde ikke burde blive positiv. Energistyrelsen henviser endvidere til dispensationsmuligheden for at skulle udnytte overskudsvarme som beskrevet tidligere i høringsnotatet.

Energistyrelsen bemærker, at det ikke er hensigten med kravene i bekendtgørelsen, at de skal have en tilbagevirkende effekt. Hvis et datacenter allerede er etableret, så vil det kun skulle udarbejde en cost-benefit-analyse, hvis det får foretaget en omfattende renovering. I dette tilfælde kan det være, at det giver mening at designe anlægget, så overskudsvarmen kan udnyttes hensigtsmæssigt, og hvis ikke det er muligt, så forventes analysen at blive negativ.

Energistyrelsen bemærker afslutningsvis, at anlæg som er under udarbejdelse, og som har foretaget den første investering eller har startet byggearbejdet, ikke skal udarbejde en cost-benefit-analyse, når bekendtgørelsen træder i kraft. Det skyldes, at projektet allerede er forbi planlægningsfasen, hvor det giver mest mening at indtænke udnyttelse af overskudsvarme, samt at det ikke er hensigten med kravene, at de skal have en tilbagevirkende effekt.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til at justere i bekendtgørelsen.



3. Ny kontraktbekendtgørelse

3.1. Generelle bemærkninger til bekendtgørelsen

Dansk Fjernvarme bemærker, at de overordnet set støtter målsætningen om at styrke kundernes rettigheder og sikre gennemsigtighed og rimelige vilkår. **Dansk Fjernvarme** anfører, at de standarder, som udarbejdes efter varmemforsyningslovens § 22 a, anvendes af langt de fleste selskaber, og at det derfor er deres opfattelse, at selskaberne lever op til de intentioner, der fremgår af EED, artikel 20 og 21. **TEKNIQ** anbefaler, at der foretages en meget tekstnær implementering af direktivet.

Forbrugerrådet Tænk efterlyser en klarere beskrivelse af forholdet mellem denne bekendtgørelse og hhv. aftaleloven og forbrugeraftaleloven og bemærker, at det bør skrives ind i bekendtgørelsen, at selskaberne er forpligtede til at overholde kravene i forbrugeraftaleloven, aftalelovens forbruger afsnit m.v.

TEKNIQ påpeger, at Energiklagenævnet i foråret 2025 har truffet en afgørelse vedrørende fjernvarmeforsynings sideordnede aktiviteter og henviser til, at klagenævnet har anbefalet en politisk bearbejdelse af spørgsmålet. **TEKNIQ** angiver, at resultatet af den politiske behandling bør fastsættes i denne bekendtgørelse.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen skal først og fremmest bemærke, at kravene i artikel 20 i EED allerede er implementeret i bekendtgørelse om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser over for slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v. (energioplysningsbekendtgørelsen).

For så vidt angår artikel 21 i EED har Energistyrelsen vurderet, at det er nødvendigt at implementere alle bestemmelserne i artiklen for at sikre, at direktivets bestemmelser om grundlæggende kontraktmæssige rettigheder ikke blot faktisk efterleves, men også retligt gennemføres. Energistyrelsen bemærker, at administrativ praksis ikke er tilstrækkelig til at udgøre korrekt gennemførsel af et direktiv. Energistyrelsen finder heller ikke, at direktivet vil være tilstrækkeligt implementeret ved henvisning til de standarder, der udarbejdes efter § 22 a i varmemforsyningsloven. Dette skyldes, at der ikke findes en retlig forpligtelse for fjernvarmeselskaberne til at anvende disse standarder. Men Energistyrelsen er opmærksom på, at der vil være forhold, som varmedistributionsvirksomhederne allerede efterlever – fx fordi det følger af administrativ praksis på forsyningsområdet. Energistyrelsen finder det positivt, hvis langt de fleste varmedistributionsvirksomheder allerede efterlever de nye regler i bekendtgørelsen, som Dansk Fjernvarme anfører.

Energistyrelsen gør opmærksom på, at formuleringerne fra EED artikel 21 er anvendt i videst muligt omfang i bekendtgørelsen for at undgå en utilsigtet konflikt mellem



direktivet og den danske gennemførelse. Samtidig har der været fokus på at tilpasse reglerne til danske forhold, for derved at sikre en effektiv implementering.

For så vidt angår varmedistribution- og fjernkølingsvirksomhedernes overholdelse af øvrig forbrugerbeskyttelseslovgivning gør Energistyrelsen opmærksom på, at det er fastsat i bekendtgørelsens § 1, stk. 2, at bekendtgørelsen ikke finder anvendelse i det omfang, at anden lovgivning måtte give slutkunder og slutbrugere en bedre retsstilling. Energistyrelsen bemærker desuden, at virksomhedernes forpligtelser ved indgåelse af aftaler med kunderne efter den nye bekendtgørelse ikke er begrænset til forbrugeraftaler, som disse er defineret i forbrugeraftaleloven. Bekendtgørelsen tildeler rettigheder til alle fysiske og juridiske personer, der køber opvarmet vand og fjernkøling til egen slutanvendelse.

Det er afslutningsvis Energistylens forståelse, at TEKNIQ henviser til Energiklagenævnets afgørelse af 10. april 2025, der vedrører, om udgifter i tilknytning til fjernvarmeunits kan indregnes i varmeprisen. Energistyrelsen bemærker, at Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er ved at undersøge, om Energiklagenævnets afgørelse giver anledning til at foretage ændringer i varmeforsyningsloven.

De generelle bemærkninger har ikke givet anledning til justeringer i bekendtgørelsen.

3.2. Bekendtgørelsens anvendelsesområde og definitioner

Dansk Fjernvarme bemærker med henvisning til definitionen på slutkunder, at forbrugerbeskyttelsen også kommer til at omfatte virksomheder, der handler inden for deres erhverv. **Dansk Fjernvarme** bemærker, at det er bekymrende, at bekendtgørelsen griber ind i den aftalefrihed, der gælder for indgåelse af aftaler mellem professionelle parter.

Dansk Fjernvarme anfører, at de står uforstående over for, at der indføres nye begreber, der ikke allerede er en del af eksisterende lovgivning. De fremhæver særligt "husholdningskunder", "slutkunder" og "slutbrugere". **Dansk Fjernvarme** anbefaler, at man fastholder de begreber, der allerede er kendt og accepteret i branchen.

Energistylens bemærkninger:

Det er Energistylens vurdering, at artikel 21 har til formål at sikre grundlæggende kontraktmæssige rettigheder for alle slutkunder, da bestemmelsen ikke er retlig afgrænset til slutkunder, der er forbrugere, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU. Energistyrelsen anerkender, at implementeringen af direktivet, i nogen grad, begrænser aftalefriheden. Energistyrelsen gør samtidig opmærksom på, at rettighederne alene tildeles de slutkunder, der rent faktisk køber opvarmet vand eller fjernkøling. Bekendtgørelsen berører ikke det almindelige aftaleretlige udgangspunkt, hvorefter parterne frit kan vælge, om de vil binde sig, og til hvad. Bemærkningerne har ikke givet anledning til justeringer i bekendtgørelsen.



Energistyrelsen gør opmærksom på, at definitionen på slutkunder og slutbrugere i bekendtgørelsen følger af direktivets artikel 2 nr. 28 og nr. 53. Der er dog foretaget mindre sproglige justeringer, eftersom definitionen på "slutkunde" i direktivet omfatter kunder, der køber energi til enhver anvendelse herunder elektricitet og gas. Da bekendtgørelsens anvendelsesområde er afgrænset til køb af opvarmet vand og fjernkøling, er definitionen i bekendtgørelsen præciseret i tråd hermed. Det er Energistyrelsens vurdering, at det vil være risikofyldt ift. at sikre korrekt implementering af direktivet, såfremt der anvendes begreber, der adskiller sig væsentligt fra dem, der er foreskrevet i direktivet.

På baggrund heraf fastholder Energistyrelsen anvendelsen af begreberne "slutkunder" og "slutbrugere", som også er anvendt i bekendtgørelse om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser over for slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v. (energioplysningsbekendtgørelsen) ved den tidligere gennemførelse af direktivets bestemmelser om fakturerings- og forbrugsoplysninger. Energistyrelsen gør opmærksom på, at varmedistributionsvirksomhederne skal efterleve forpligtelserne i bekendtgørelsen, men at styrelsen ikke kan se noget i vejen for, at virksomhederne fortsat anvender de begreber, som er velkendte og accepteret i branchen i deres leveringsbestemmelser mv.

Energistyrelsen bemærker, at der ikke er fastsat en definition på husholdningskunder i direktivet. Det er dog Energistyrelsens vurdering, at en effektiv implementering af husholdningskundernes særlige rettigheder forudsætter, at der fastsættes en definition i bekendtgørelsen. Energistyrelsens har på egen foranledning ændret bekendtgørelsens definitionen på husholdningskunder efter høringsperioden.

3.3. Hvilke oplysninger der skal fremgå af kontrakten

Forbrugerombudsmanden bemærker med henvisning til § 2, stk. 3, nr. 12, at det bør sikres, at bekendtgørelsen ikke lægger op til, at vigtige oplysninger om kundernes aftaleforhold kommunikerer via faktura og virksomhedens hjemmeside. **Forbrugerombudsmanden** anfører endvidere, at oplysninger om prisen bør fremgå af aftalen og bemærker, at dette er en væsentlig kontraktoplysning for forbrugerne.

TEKNIQ bemærker, at der i § 3, stk. 2, generelt bør skelnes mellem kontraktmæssige forhold i forhold til pris/tariffer, og for tekniske leveringsbetingelser.

TEKNIQ bemærker, at eksemplerne på vedligeholdsservice i § 3, stk. 2, nr. 4, bør fjernes, da det åbner for ydelser, der skal udbydes i fri konkurrence og dermed ikke bør beskrives i udkastet som indhold i en kontrakt med forsyningsvirksomheden.

Dansk Fjernvarme bemærker, at de er uforstående overfor, at kunderne har behov for kendskab til, hvordan der sker vedligeholdelse af rør, varmecentraler m.m.



Forbrugerrådet Tænk efterspørger en præcisering af, hvad der menes med erstatning, herunder om der eksempelvis refereres til kvalitetsniveauet eller til det egentlige økonomiske tab. **Dansk Fjernvarme** anmoder om at "one-stop-shops", "kontakt-punkter" og "tjenestekvalitetsniveau" præciseres nærmere.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at § 2, stk. 3, nr. 12, i bekendtgørelsesudkastet ikke skal forstås således, at virksomhederne er undtaget fra at angive oplysningerne i selve kontrakten. Det er Energistyrelsens forståelse, at formålet med artikel 21, stk. 2, litra h, i EED, er at styrke forbrugeroplysningen ved at informere kunderne om, hvilke informationer de kan finde på deres faktura og på virksomhedens hjemmeside. Energistyrelsen tager bemærkningerne fra Forbrugerombudsmanden til efterretning og har på baggrund heraf foretaget en præcisering af bekendtgørelsen. Det fremgår herefter, af bestemmelsen i § 2, stk. 3, nr. 11, i den endelige bekendtgørelse, at det skal angives i kontrakten, hvilke oplysninger som også videreformidles via faktura eller virksomhedens websted.

Energistyrelsen bemærker, at der så vidt muligt er foretaget en tekstnær implementering af direktivets krav, men at det er Energistyrelsens vurdering, at kravet om, at betingelserne skal være rimelige, også dækker betingelser, der vedrører tekniske forhold. Det følger af EED artikel 21, stk. 2, første afsnit, hvilke oplysninger der skal angives i kontrakten. Energistyrelsen kommer ikke til at fastsætte oplysningskrav, der går videre, end det der følger af EED artikel 21, stk. 2, første afsnit, da det vil udgøre en overimplementering. Energistyrelsen gør opmærksom på, at der kan være oplysninger, som skal indgå i kontrakten efter anden lovgivning, og at bekendtgørelsens bestemmelser ikke ændrer herved. Bemærkningen om priser har således ikke givet anledning til at foretage ændringer i bekendtgørelsen.

Energistyrelsen tager bemærkningerne om vedligeholdsservice til efterretning og har på baggrund heraf foretaget ændringer i bekendtgørelsen. Energistyrelsen bemærker, at EED ikke indeholder en definition på vedligeholdsservice. Det har derfor alene været tiltænkt, at eksemplerne skulle bidrage til forståelsen af 'vedligeholdsservice'. Henset til de indkomne bemærkninger, har Energistyrelsen vurderet, at eksemplerne på vedligeholdelsesservice bør udgå fra bekendtgørelsen. Bestemmelsen i § 3, stk. 2, nr. 4, er justeret i overensstemmelse hermed.

Energistyrelsen bemærker, at EED ikke indeholder en definition på, hvad der skal forstås ved erstatning. I Europa-Kommissionens henstilling (EU) 2024/2481 af 13. september 2024 anvendes begreberne "kompensations- og refusionsordninger". Det er derfor Energistyrelsens opfattelse, at kontrakten skal indeholde oplysninger om, hvorvidt der ydes økonomisk kompensation til slutkunderne, såfremt det i kontrakten fastsatte serviceniveau er mangelfuldt. Energistyrelsen gør opmærksom på, at be-



stemmelsen i § 3, stk. 2, nr. 7, alene er et oplysningskrav. Bekendtgørelsen fastsætter ikke i hvilke tilfælde, der skal ydes økonomisk kompensation. Bemærkningerne har ikke givet anledning til at foretage ændringer i bekendtgørelsen.

Energistyrelsen bemærker, at begrebet "tjenestekvalitetsniveau" ikke vil blive præciseret nærmere i bekendtgørelsen, men henviser energivirkomhederne til Europa-Kommissionens henstilling, hvoraf det fremgår, at "kvalitetsniveauet ved levering af tjenester til varme- og kølesystemer og varmt brugsvand omfatter forskellige aspekter, såsom systemernes effektivitet, pålidelighed og sikkerhed samt kvaliteten af de tjenester, der leveres i forbindelse med deres vedligeholdelse og reparation".

For så vidt angår den efterspurgte præcisering af 'one-stop-shops' og et 'fælles kontaktpunkt' har Energistyrelsen justeret § 3, stk. 2, nr. 10, i den endelige bekendtgørelse, så det i stedet fremgår, at energivirkomheden skal give slutkunderne oplysninger, som gør dem i stand til at finde frem til SparEnergi, der administreres af Energistyrelsen.

3.4. Formkrav

Forbrugerrådet Tænk bemærker, at det følger af forbrugeraftaleloven, at oplysninger, som den erhvervsdrivende er forpligtiget til at give forbrugeren, inden der indgås en aftale, skal gives til forbrugeren på et varigt medium. **Forbrugerrådet Tænk** mener derfor, at det bør tilføjes til bekendtgørelsen, at oplysningerne skal præsenteres på et varigt medium. **Forbrugerrådet Tænk** bemærker endvidere, at der bør stilles krav om skriftlighed ved slutkundens accept af kontakten og i visse tilfælde godkendelse med MitID. De henviser til forslag om ændring af elforsyningsloven omhandlende styrket forbrugerbeskyttelse, hvor dette er tilfældet.

Energistirelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at bekendtgørelsen har til formål at implementere artikel 21 i EED. Bestemmelsen i direktivet indeholder ikke formkrav til slutkundernes accept af aftaler om levering af fjernvarme, og det er derfor Energistirelsens vurdering, at krav om en elektronisk identifikationsordning ved indgåelse af aftaler om levering af fjernvarme vil udgøre overimplementering, hvorfor der ikke fastsættes krav herom.

For så vidt angår retten til at modtage oplysningerne på et varigt medie, gør Energistyrelsen opmærksom på, at der i bekendtgørelsens § 1, stk. 2, tages forbehold for, at der kan gælde en bedre forbrugerbeskyttelse efter anden lovgivning, som virkomhederne skal overholde ved indgåelse af aftaler om levering af opvarmet vand eller fjernkøling.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til at justere i bekendtgørelsen.



3.5. Oplysningsforpligtelser forud for aftaleindgåelse

Dansk Fjernvarme anfører, at formuleringen i § 3, stk. 3, i bekendtgørelsesudkastet går videre, end hvad direktivet foreskriver. **Dansk Fjernvarme** anmoder derfor om, at bestemmelsen ændres, så der i stedet står, at oplysningerne stilles til rådighed på selskabets hjemmeside eller i forbindelse med indgåelse af kontrakten.

Forbrugerrådet Tænk mener ikke, at det skal være muligt for selskaberne at kunne oplyse om priser mv. i forlængelse af kontraktindgåelse. De bemærker, at priser altid bør oplyses forud for købet, så forbrugerne er fuldt ud informeret om indholdet af den aftale, de er ved at indgå.

Forbrugerombudsmanden foreslår, at bestemmelserne i §§ 4 og 5 ændres, da det ikke er tilstrækkeligt, at forbrugerne modtager oplysninger om priser og tarifer i forlængelse af aftaleindgåelse, jf. forbrugeraftaleloven.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen tager bemærkningen fra Dansk Fjernvarme til efterretning og har præciseret § 3, stk. 3, så det fremgår, at oplysningerne som skal angives i kontrakten, blot skal være stillet til rådighed for slutkunderne inden kontraktens indgåelse eller bekræftelse. Energistyrelsen kan dog ikke udelukke, at anden forbrugerbeskyttelseslovgivning yder slutkunderne en bedre beskyttelse.

Energistyrelsen har foretaget en fornyet vurdering af direktivets bestemmelser på baggrund af de indkomne bemærkninger om priser. Det er Energistyrelsens opfattelse, at det vil være i strid med direktivets bestemmelser, såfremt slutkunderne først har adgang til gældende priser efter aftaleindgåelse. Bemærkningerne om priser har givet anledning til at ændre bestemmelserne i bekendtgørelsens §§ 4-5. Det fremgår herefter af bekendtgørelsen, at slutkunderne skal have klare og forståelige oplysninger om gældende priser og tariffer forud for kontraktens indgåelse eller bekræftelse.

3.6. Tilgængelighedskrav

Dansk Fjernvarme bemærker, at bestemmelsen i § 3, stk. 4, kan læses sådan, at selskaberne skal have kendskab til, om kunderne kan have et handicap, og anmoder om, at definitionen på tilgængelige formater tydeliggøres.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at kravet om tilgængelighed følger af EED artikel 21, stk. 6. Der er foretaget en tekstnær implementering af direktivets krav. Energistyrelsen fastholder formuleringen, som den fremgår af høringsudkastet, men bemærker, at bestemmelsen ikke skal forstås således, at selskaberne er forpligtet til at indhente oplysninger om, hvorvidt deres kunder har et handicap. Det er Energistyrelsens vurdering, at intentionen med direktivets krav er, at kunderne, efter forespørgsel, får de kontraktrelaterede oplysninger i tilgængelige formater. Af hensyn til den fremtidige teknologiske udvikling har Energistyrelsen fastholdt en teknologineutral definition af



tilgængelige formater, og det specificeres derfor ikke nærmere i bekendtgørelsen. Som eksempel på et tilgængeligt format kan fremhæves, at oplysningerne stilles til rådighed for slutkunden i en elektronisk fil, der kan læses af en computer ved hjælp af skærmlæser.

Bemærkningen har ikke givet anledning til at foretage ændringer i bekendtgørelsen, men det fremhæves, at Energistyrelsen på egen foranledning har foretaget en mindre justering af § 3, stk. 4, ift. opremsningen af funktionsnedsættelser.

3.7. Resumé af de vigtigste kontraktbetingelser

Forbrugerrådet Tænk anfører, med henvisning til elforsyningsområdet, at det bør præciseres i bekendtgørelsens § 4, at resuméet af de vigtigste kontraktbetingelser skal udformes efter en ensartet skabelon, som myndighederne har udfærdiget, og som gives til slutkunderne på et varigt medium.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at bestemmelsen i § 4 har til formål at implementere artikel 21, stk. 2, i EED. Det fremgår ikke af direktivet, at den kompetente myndighed skal fastsætte en skabelon, som leverandørerne er forpligtet til anvende, når de udfærdiger et resumé. Energistyrelsen bemærker, at strengere krav til det påkrævede resumé vil udgøre en overimplementering.

Bemærkningen har ikke givet anledning til at justere i bekendtgørelsen.

3.8. Bindingsperiode, opsigelsesvarsel og forbundne omkostninger

Forbrugerrådet Tænk bemærker med henvisning til § 3, stk. 2, nr. 6, i bekendtgørelsesudkastet, at det er uklart hvilken bindingsperiode og opsigelsesvarsel, der gælder for forbrugerne, og anfører, at bekendtgørelsen ikke bør binde forbrugerne i længere tid, end den bindingsperiode der følger af forbrugeraftalelovens regler. **Forbrugerrådet Tænk** bemærker, at der kun bør tages gebyr for opsigelse inden for bindingsperioden, og at dette gebyr skal være rimeligt og ikke må overstige selskabets reelle udgifter hertil, da det ellers vil være i strid med aftaleloven og Forbrugerombudsmandens retningslinjer for gebyrstørrelsesfastsættelse.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at bestemmelsen i § 3, stk. 2, alene er et oplysningskrav. Herved forstået, at bestemmelsen fastsætter, hvilke oplysninger der skal angives i kontrakten. Bekendtgørelsen fastsætter ikke nærmere regler om aftalers bindingsperiode, om opsigelsesvarsel eller omkostninger forbundet med opsigelse.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til at justere i bekendtgørelsen.



3.9. Urimelige og vildledende salgsmetoder

Dansk Fjernvarme bemærker at, bestemmelsen i § 9 ikke er nødvendig, da området allerede er dækket af eksisterende regler i dansk ret, og foreslår, at det præciseres, hvad der forstås ved 'urimelig' og 'vildledende'.

Energistyrelsens bemærkninger:

Det er Energistyrelsens vurdering, at forbuddet mod urimelige og vildledende salgsmetoder må forstås i lyset af markedsføringsloven og principperne for god markedsføringsskik. Det vil ikke blive præciseret nærmere i bekendtgørelsen. Energistyrelsen bemærker, at bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 har til formål at implementere artikel 21, stk. 6 i EED. Der gennemføres en tekstnær implementering for at sikre en korrekt og fyldestgørende implementering af direktivet. Energistyrelsen vurderer, at det vil være for risikofyldt blot at konstatere normharmonien med henvisning til markedsføringsloven, hvorfor bestemmelsen i § 9 er nødvendig at indføre.

Bemærkningen har ikke givet anledning til at justere i bekendtgørelsen.

3.10. Varslingsregler

Forbrugerrådet Tænk bemærker, at det bør skrives ind i bekendtgørelsen, at ændring af kontraktvilkår kræver gyldig hjemmel i aftalevilkårene og skal leve op til Forbrugerombudsmandens retningslinjer herfor. **Forbrugerombudsmanden** gør opmærksom på, at virksomhederne skal opfylde de almindelige regler om ændringer i aftaler uden forbrugers accept. Herefter skal virksomheden bl.a. give forbrugeren individuelt varsel om ændringen i rimelig tid, inden den træder i kraft. **TEKNIQ** bemærker, at der bør skelnes mellem varsling af tekniske og økonomiske bestemmelser, og at det bør præciseres i bekendtgørelsen, at § 11 om varsel forud for ændring af kontraktbetingelser ikke omfatter ændringer, der medfører ombygning af installationer på forbrugersiden af veksler, da sådanne ændringer først kan gennemføres ved væsentlig ombygning af varmeanlæg efter § 277 i BR18.

Forbrugerrådet Tænk anfører, at alle væsentlige ændringer af kontrakten, herunder bindingsperiode, opsigelsesvarsel, udtrædelsesgodtgørelse m.v., bør varsles med 3 måneders frist. **Forbrugerrådet Tænk** bemærker dertil, at det ikke bør være muligt at varsle slutkunderne via faktura.

Dansk Fjernvarme bemærker, at det er deres opfattelse, at der først skal ske varsling ved en ændring af leveringsbestemmelserne – ikke når virksomheden påtænker at ændre dem. **Dansk Fjernvarme** anfører at, bekendtgørelsen skærper kravene til selskaberne ved at fastsætte, at enhver prisstigning skal varsles med 14 dage eller én måned, og bemærker, at der bør indføres en minimumsgrænse for, hvornår varslingskravet finder anvendelse. **Dansk Fjernvarme** efterspørger endvidere, hvad der skal forstås ved "forudsætningerne" for en justering af leveringsprisen i § 12.



Dansk Fjernvarme angiver, at det bør defineres, hvad en planlagt afbrydelse i § 13 er, og i hvilken forbindelse der stilles krav til underretning. **Dansk Fjernvarme** bemærker, at det er deres opfattelse, at et akut opstået behov for lukning inden for 30 dage ikke skal varsles.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at der så vidt muligt er foretaget en tekstnær implementering af direktivet. Energistyrelsen fastholder derfor formuleringen i bekendtgørelsens § 11, hvoraf det følger, at virksomhederne skal meddele kunderne, når de påtænker at ændre kontraktbetingelserne. Det er Energistyrelsens forståelse, at der ved "påtænkte" ændringer blot må forstås, at ændringerne skal meddeles forud for, at ændringen effektueres.

Energistyrelsen bemærker videre, at artikel 21, stk. 3, i EED alene fastsætter en minimumsfrist for at meddele justeringer af leveringsprisen. For ændringer af øvrige kontraktforhold såsom bindingsperiode, opsigelsesvarsel og udtrædelsesgodtgørelse fastsætter direktivet ikke en minimumsfrist. Det er Energistyrelsens vurdering, at det vil udgøre overimplementering af direktivet, såfremt bekendtgørelsen fastsætter minimumsfrister for ændring af specifikke kontraktbetingelser, herunder tekniske bestemmelser. Det er desuden Energistyrelsens opfattelse, at hvad der er et 'passende tidspunkt' ikke nødvendigvis er det samme for energivirksomhedernes husholdningskunder og erhvervskunder, og at dette desuden kan afhænge af væsentligheden af den konkrete ændring. Energistyrelsen bemærker hertil, at selskabernes almindelige bestemmelser for fjernvarmelevering, som typisk vedrører forhold som opsigelsesvarsel og udtrædelsesgodtgørelse mv., skal anmeldes til Forsyningstilsynet, der fortsat har kompetence til at foretage en rimelighedsvurdering efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4. Bemærkningerne har ikke givet anledning til justeringer i bekendtgørelsen, men Energistyrelsen har på egen foranledning præciseret § 11, så det fremgår, at det er alle energivirksomhedens kunder, der skal underrettes om de påtænkte ændringer af kontraktbetingelserne. Det skyldes, at slutbrugere også har ret til at få besked om de nye kontraktbetingelser efter artikel 21, stk. 3, i EED. Det er præciseret i bekendtgørelsens § 11, stk. 2, at det er bygningsejer, som er i direkte kundeforhold med energivirksomheden, der skal sikre, at slutbrugeren får disse oplysninger.

Energistyrelsen vurderer ikke, at artikel 21, stk. 3, i EED forhindrer virksomhederne i at varsle kunderne ved brug af faktura. Det fremgår alene af direktivets bestemmelse, at kunder skal have direkte meddelelse. Energistyrelsen vurderer, at et forbud mod varsling via faktura vil udgøre en overimplementering af direktivet, hvorfor der ikke vil blive fastsat regler herom. Energistyrelsen tager dog bemærkningen fra Forbrugerrådet Tænk til efterretning og har på baggrund heraf valgt at fjerne eksemplerne på direkte meddelelser, som fremgik af § 12 i høringsversionen af bekendtgørelsen. Bestemmelsen i § 12, stk. 1, er ændret, så det alene præcises, at virksomhederne skal anvende individuel kommunikation ved varsling om prisjusteringer.



For så vidt angår Dansk Fjernvarmes ønske om en bagatelgrænse for prisjusteringer, bemærker Energistyrelsen, at det fremgår af EED artikel 21, stk. 3, at der skal varsles forud for enhver justering af leveringsprisen. Energistyrelsen vurderer derfor, at den nationale lovgivning ikke vil være i overensstemmelse med de forpligtelser, som følger af direktivet, såfremt der fastsættes en beløbsgrænse. I forhold til forståelsen af "forudsætningerne" for prisjusteringen vurderer Energistyrelsen, at det i dansk kontekst må forstås i lyset af reglerne for prisanmeldelse til Forsyningstilsynet. Bemærkningerne har ikke givet anledning til justeringer i bekendtgørelsen.

Energistyrelsen bemærker, at kravet om meddelelse af alternative foranstaltninger forud for planlagte forsyningsafbrydelser i bekendtgørelsens § 13 følger af artikel 21, stk. 9, i EED. Direktivet fastsætter ikke en definition på planlagte forsyningsafbrydelser. Det er Energistyrelsens forståelse, at bestemmelsen omfatter forskellige scenarier såsom større vedligeholdelsesarbejde eller reparationer på ledningsnettet. Energistyrelsen fremhæver desuden, at det i direktivets præambel (betragtning 115) bemærkes, hvilke alternative foranstaltninger, som skal meddeles til kunderne forud for afbrydelse af forsyningen. Der nævnes blandt andet forudbetalingssystemer, alternative betalingsplaner, rådgivning om gældsforvaltning eller udsættelse af afbrydelser. Det er derfor Energistyrelsens forståelse, at bestemmelsen også omfatter tilfælde, hvor energivirkomheden planlægger at afbryde tilførslen af varme på grund af resistance med betalingen. Energistyrelsen er enig i, at akut opstået situationer såsom havari ikke er omfattet af bestemmelsen.

Energistyrelsen gør desuden opmærksom på, at bekendtgørelsens bestemmelser om varsling ikke undtager energivirkomhederne fra at efterleve anden lovgivning. Det er Energistyrelsens vurdering, at varslingsreglerne i bekendtgørelsen må betragtes som supplerende krav. Henvisningerne til bygningsreglementet og Forbrugerombudsmandens retningslinjer vurderes derfor ikke at være nødvendige. Bemærkningerne har ikke givet anledning til justeringer i bekendtgørelsen.

3.11. Skærpet varslingsfrist ved væsentlige prisstigninger på varmeområdet

Dansk Fjernvarme bemærker, at en national særregel om tre måneders varsel for væsentlige prisstigninger går videre end direktivets krav og anbefaler, at bestemmelsen i § 12, stk. 2, ændres. **Dansk Fjernvarme** anfører, at en skærpet varselsfrist er til skade for forbrugerne økonomisk, og at der ikke er hjemmel til at fastsætte et sådant krav. **Forbrugerrådet Tænk** bemærker, at de af hensyn til forbrugerne er tilfredse med, at bekendtgørelsen viderefører administrativ praksis for tidlig varsling af husholdningskunder forud for væsentlige prisstigninger.

Dansk Fjernvarme bemærker, at beløbsgrænsen på 100 kr. ikke er indeksreguleret, og henstiller til, at beløbsgrænsen hæves til mindst 200 kr., såfremt Energistyrelsen fastholder, at der skal fastsættes en beløbsgrænse i bekendtgørelsens § 12, stk. 2.



Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at kravene i EED er minimumskrav, og at klima-, energi- og forsyningsministeren har beføjelse til at fastsætte regler om varsling af forbrugerne ved prisændringer i medfør af varmeforsyningslovens § 20 d, stk. 2. Det fremgår eksplicit af artikel 1, stk. 2, i EED, at kravene ikke er til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere foranstaltninger.

Energistyrelsen hæfter sig ved, at medlemsorganisationen for forbrugerinteresser og fjernvarmeselskabernes brancheorganisation har delte meninger om, at der fastsættes en skærpet varslingsfrist for væsentlige prisstigninger på fjernvarme sammenlignet med minimumskravene i EED. Energistyrelsen bemærker, at der er tale om en videreførelse af Forsyningstilsynets administrative praksis. Det er Energistyrelsens vurdering, at de bagvedliggende hensyn bør undersøges nærmere, og at der vil være behov for politisk stillingtagen, før der ændres ved det forbrugerbeskyttelsesniveau, der hidtil har været gældende efter administrativ praksis. Energistyrelsen opretholder derfor varslingsfristen på tre måneder forud for væsentlige prisstigninger i bekendtgørelsens § 12, stk. 2. Folketingets Klima-, Energi- og Forsyningsudvalg blev orienteret herom den 26. juni 2025 i forbindelse med den eksterne høring af bekendtgørelsen.

I høringsversionen af bekendtgørelsen fremgik det, at slutkunder skal varsles tre måneder forud for væsentlige prisstigninger. Den skærpede varslingsfrist omfattede dermed også juridiske personer, der handler inden for deres erhverv. Dette er en fejl, da formålet med bestemmelsen er at beskytte forbrugerne. Energistyrelsen har – med henblik på at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med Forsyningstilsynets administrative praksis – præciseret bestemmelsen i § 12, stk. 2, så det fremgår, at det er husholdningskunder, og altså ikke alle slutkunder, der skal varsles med en frist på tre måneder forud for væsentlige prisstigninger.

Energistyrelsen tager bemærkningen om beløbsgrænse og indeksregulering til efterretning. Grundet direktivets nærtforestående implementeringsfrist har det ikke været muligt at tage nærmere stilling hertil, inden bekendtgørelsen skal udstedes. Det vil kunne undersøges nærmere ved en fremtidig ændring af bekendtgørelsen, om beløbsgrænsen i § 12, stk. 2, skal hæves og/eller indeksreguleres.

3.12. Slutbrugernes rettigheder

Forbrugerombudsmanden bemærker, at forbrugerne skal have adgang til virksomhedernes generelle vilkår og betingelser, og at forbrugerne ikke først skal anmode om adgang hertil. **Forbrugerombudsmanden** finder, at bekendtgørelsens § 6, stk. 2, skal omformuleres, så det fremgår, at slutbrugerne skal have adgang til de generelle vilkår og betingelser.



Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen gør opmærksom på, at slutbrugere, jf. definitionen i bekendtgørelsen og i EED, er fysiske eller juridiske personer, der ikke står i direkte kundeforhold til energivirksomheden, og således ikke har indgået en individuel aftale om levering af fjernvarme eller fjernkøling. Bestemmelsen i § 6, stk. 2, er således ikke relevant for husejere, som er slutkunder, når de får leveret opvarmet vand eller fjernkøling i henhold til en individuel aftale med energivirksomheden. Energistyrelsen bemærker, at det alene fremgår af direktivets artikel 21, stk. 6, at slutbrugerne "efter anmodning skal gives adgang til disse generelle vilkår og betingelser". Det er derfor Energistyrelsens vurdering, at det ville udgøre en overimplementering af direktivet, såfremt Energistyrelsen fastsatte et krav om, at slutbrugerne skal have direkte adgang til virksomhedens generelle vilkår og betingelser. Energistyrelsen fremhæver, at Dansk Fjernvarme har bemærket i deres høringssvar, at varmedistributionsvirksomhederne offentliggør deres almindelige leveringsbestemmelser.

Energistyrelsen har præciseret § 6, stk. 2, så det fremgår, at slutbrugerne, efter anmodning, skal have adgang til de generelle vilkår og betingelser, i det omfang oplysningerne ikke allerede er offentligt tilgængelige på energivirksomhedens websted.

3.13. Klagebehandling og service af god standard

Forbrugerrådet Tænk efterspørger en præcisering af den i § 7 nævnte standard for ydelser og bemærker hertil, at formuleringen er ufuldstændig. **Forbrugerrådet Tænk** bemærker, at det bør tilføjes til § 14, at selskaberne er forpligtet til at svare på forbrugernes henvendelser senest inden for 5 dage.

Dansk Fjernvarme anbefaler, at kravet om klagebehandling af "god standard" i bekendtgørelsens § 14 defineres nærmere – fx i form af responstider og procedurer.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen har på baggrund af de indkomne bemærkninger set nærmere på den engelske sprogversion af direktivet – konkret artikel 21, stk. 7 – og de vejledende betragtninger, der fremgår af Europa-Kommissionens henstilling. Det er Energistyrelsens forståelse, at den egentlige hensigt med bestemmelsen er at sikre, at energivirksomhederne yder kunderne en god service. Energistyrelsen har derfor justeret bekendtgørelsen, så der ikke længere står 'ydelser af god standard', men i stedet 'service af god standard'. I den forbindelse har Energistyrelsen vurderet, at det vil være hensigtsmæssigt at samle bestemmelserne om service og klagebehandling af god standard i én fælles paragraf. Disse bestemmelser fremgår af § 8 i den endelige bekendtgørelse. Det vil ikke blive præciseret nærmere i bekendtgørelsen, hvad der skal forstås ved god servicestandard. Energistyrelsen henviser til Europa-Kommissionens henstilling, hvoraf det fremgår at god servicestandard omfatter parametre som rettidig service, servicekvalitet, lydhørhed, anerkendelse af særlige energibehov osv.



Energistyrelsen bemærker, at artikel 21, stk. 7, i EED ikke fastsætter præcise krav til, hvor hurtigt energivirksomhederne skal behandle klager. Energistyrelsen foretager i videst muligt omfang en tekstnær implementering af direktivet, hvorfor det i første omgang ikke vil blive defineret, hvad der skal forstås ved »hurtig« klagebehandling. Energistyrelsen bemærker, at virksomhedernes forpligtelse til at yde klagebehandling af god standard er omfattet af Energistyrelsens tilsyn. Når styrelsen på længere sigt har fået bedre viden om den nye regels virkning i praksis, kan det overvejes, om der er behov for at regulere klagebehandlingen nærmere.

3.14. Håndhævelse af forbrugerbeskyttelsesforanstaltningerne

Forsyningstilsynet anfører, at snitfladerne mellem Energistyrelsens tilsyn efter bekendtgørelsens § 15 og det tilsyn, Forsyningstilsynet fører efter varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, bør tydeliggøres.

Dansk Fjernvarme bemærker, at de finder det hensigtsmæssigt, at tilsynet med de nævnte opgaver placeres hos Energistyrelsen. **Dansk Fjernvarme** bemærker, at det bør fremgå mere eksplicit af lovgivningen, hvilke beføjelser Energistyrelsen tildeles i forbindelse med udøvelse af tilsynsmyndigheden, og hvorledes det sikres, at anvendelsen af påbud sker under hensyntagen til princippet om proportionalitet.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at bestemmelsen i bekendtgørelsen om tilsyn er tilrettet efter nærmere dialog med Forsyningstilsynet. I den endelige bekendtgørelse er tilsynsbestemmelsen fastsat i § 14. Energistyrelsen kommer ikke til at føre tilsyn med forhold, der allerede hører under Forsyningstilsynets kompetenceområde, jf. § 21, stk. 4, i varmeforsyningsloven. Energistyrelsen vurderer desuden, at det er uhenigtsmæssigt, såfremt Energistyrelsens tilsynskompetence overlapper med Forbrugerombudsmandens ift. virksomhedernes markedsføring. Energistyrelsen vil derfor ikke føre tilsyn med bekendtgørelsens § 9 om vildledende og urimelige salgsmetoder. Dette er nu afspejlet i den endelige bekendtgørelse, hvoraf det fremgår eksplicit af § 14, hvilke bestemmelser i bekendtgørelsen som Energistyrelsen fører tilsyn med.

Energistyrelsen bemærker, at påbud, der meddeles af Energistyrelsen efter bekendtgørelsens § 14, naturligvis skal stå i rimeligt forhold til den aktuelle overtrædelse. Energistyrelsen vil ikke træffe afgørelse om mere indgribende foranstaltninger end nødvendigt til sikring af slutkunderne og slutbrugernes rettigheder efter bekendtgørelsen. Bemærkningerne vedr. hvilke beføjelser, Energistyrelsen har som tilsynsmyndighed, har ikke givet anledning til at foretage justeringer i bekendtgørelsen.

Energistyrelsen har på egen foranledning begrænset strafansvaret efter § 15, da det er Energistyrelsens vurdering, at der allerede findes effektive administrative og civilretlige sanktioner efter anden lovgivning. Det gør det efter styrelsens vurdering unødvendigt at fastsætte bødestraf for overtrædelse af samtlige af bekendtgørelsens bestemmelser. Strafbestemmelsen i § 15 er derfor præciseret, så der alene fastsættes



bødestraf for overtrædelse af bekendtgørelsens § 3, stk. 3, for så vidt angår de oplysninger, der er særligt væsentlige for slutkunden at kende inden aftalens indgåelse eller bekræftelse, § 4 om manglende fremlæggelse af et resume og § 13, for så vidt angår manglende varsel forud for afbrydelse af forsyningen, der skyldes restance med betalingen.

3.15. Ikrafttrædelsesdato og mulighed for overgangsordning

Dansk Fjernvarme bemærker, at fjernvarmeselskaberne ikke kan nå at ændre deres leveringsbestemmelser, inden bekendtgørelsen træder i kraft, og anfører, at fristen for at indarbejde bekendtgørelsens krav i selskabernes leveringsbestemmelser bør være mindst 6 måneder fra Forsyningstilsynet har afsluttet sit tilsyn, jf. varmeforsyningslovens § 22 a.

Energistyrelsens bemærkninger:

Energistyrelsen bemærker, at love og administrative bestemmelser, der gennemfører artikel 21 i EED, skal være trådt i kraft senest den 11. oktober 2025. Direktivet indeholder ikke nogen overgangsforanstaltninger, som medlemsstaterne kan benytte sig af i den nationale gennemførelse. Det er derfor Energistyrelsens vurdering, at det vil være en tilsidesættelse af Danmarks EU-retlige forpligtelser, hvis Energistyrelsen tilføjer en bestemmelse, der fastsætter, at bekendtgørelsens virkninger først regnes fra et senere tidspunkt end bekendtgørelsens ikrafttrædelsestidspunkt. Energistyrelsen gør desuden opmærksom på, at der – bortset fra videreførelse af administrativ praksis for varsling af væsentlige prisændringer – er foretaget en tekstnær implementering af direktivet, som blev vedtaget tilbage i september 2023.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til justeringer i bekendtgørelsen.

Bilag:

Bilag 1: Indholdsfortegnelse over eksterne høringssvar

Bilag 2: Kopi af de indkomne eksterne høringssvar